

Atsikabinimo būdas.

Jau eilė metų diskutuojama kokių būdu atkabinti pagrindinį parašiutą: viena ar dviem rankom?

Ar atsikabindamas parašiutininkas turėtų viena ranka paimti atsikabinimo pagalvėlę o kita ranka paimti atsarginio skleidimo žiedą ir traukti vieną pagalvėlę, po to kitą? Ar abi rankas naudoti vienam veiksmui, o paskui kitam?

Vienos rankos atsikabinimo būdu gana greitai atliksime numatytus veiksmus - po atsikabinimo atsarginio žiedo nereikės ieškoti jis liks rankoje, tereiks tik patraukti. Vienos rankos metodas ganėtinai geras, jeigu ypatingas atvejis būna įprastas be trukdžių.

Dauguma sportininkų Rengimo programų rekomenduoja dviejų rankų atsikabinimą: žvilgsniu surasti atsikabinimo pagalvėlę, energingai suimti abiem rankom, žvilgsniu suradus atsarginio žiedą ištraukti abiem rankom atsikabinimą, rankas pernešti ant atsarginio žiedo ir abiem rankom ištraukti atsarginio žiedą.

Šis metodas gali pasirodyti sudėtingesnis, tačiau praktika rodo, jog daugumai parašiutininkų įvairių momentų metu dviejų rankų būdas geriau pasiteisina.

Juo labiau, kad ta mūsų patikimoji trijų žiedų atkabavimo sistema ne visuomet yra tokia patikima. Bent tris galimus trūkumus galime paminėti:

- perkrauto parašiuto dalinis neišsiskleidimas su giliu sukimu įveržia droselius;
- stropų susisukimas susukant laisvus galus, kai troselių galai randasi susukime;
- troselių ar jų šarvų užsiteršimas.

Visi šie atvejai apsunkina atsikabinimo pagalvėlės ištraukimą. Gal būt įmanoma visų šių atvejų išvengti, bet daugelyje parašiutinių sistemų minėti trūkumai galimi.

Tarpe parašiutininkų yra smulkių žmonių, kuriems ir įprasto atsikabinimo metu fiziškai nelengva atlikti reikiamus veiksmus.

Sportininkai turi įvertinti visus faktorius išsirenkant atsikabinimo ir atsarginio skleidimo metodiką.

Klausimas - kodėl nepasirinkus vieno metodo kaip pagrindinį, o kitą metodą pasilikti kaip antraeilį? Atsakymas - kartais užtenka vieno sudėtingesnio metodo, kad sportininkas kritiniu atveju susipainiotų. Todėl turėkime kurį nors, bet tikrai vieną.

Kiekvieno parašiutininko išsirinktas atsikabinimo metodas turi būti pagrįstas ir įsitvirtinęs jo sąmonėje. Ne laikas 600m aukštyje atsirinkinėti atsikabinimo variantus.

Pasirinktą variantą reikia pastoviai treniruoti imituojant veiksmus. Ypatingai, jeigu pereinate nuo vieno metodo prie kito.

Bendras abiejų metodų akcentas - vertinimas esamos situacijos, vizualus žvilgsniu atsikabinimo pagalvėlės ir atsarginio skleidimo žiedo (ar pagalvėlės) matymas.

Daugiamečiai parašutiniai incidentai rodo, kad dažnai po atsikabinimo parašutininkai neranda atsarginio žiedo arba jį randa per vėlai. Puikus įrenginys yra tranzitas skleisti atsarginį parašutą

Dar ir pas mus vyksta diskusijos ir nesutariam – išmetus medūzą ir neatsidarius kuprinei atsikabinti ir skleisti atsarginį, ar be reikalo negaištant laiko atsikabinimui iš karto skleisti atsarginį.

Jeigu šį sprendimą priimti paliksime įvykus ypatingam atvejui, tai ore sugaišime laiko ir prarasime brangaus aukščio vertindami situaciją ką daryti.

Yra senas metodas: pirma medūza, jei negerai - antra atsikabinimo pagalvėlė ir trečia atsarginis. Nebent jeigu neatlikome pirma, t.y. neištraukėme medūzos, tada nereikia ir antra – atsikabinti, gali būti iš karto atsarginis (žemas aukštis ar pan.).

Patarimai atsikabinant:

- Išsilenkite – tai apsaugos nuo atbulinio salto atsikabinus
- Pamatykite atsikabinimo pagalvėlę, paimkite ir prieš ištraukdami žvilgsniu pamatykite atsarginio žiedą.
- Ištraukę atsikabinimą išmeskite ir paimkite atsarginio žiedą – ištraukite.
- Per petį pažiūrėkite į atsarginio ištraukiamąjį parašutą, taip išvengdami “zationienijos”
- Patikrinkite atsarginio kupolą ir suraskite prižemėjimo vietą.

Pagal situaciją, svarbu stabilesnėje kūno padėtyje skleisti atsarginį, taip išvengiant parašuto užsikabinimo už įrangos ar pan.. Bet nesant aukščiui, stabilumo išlyginimui laiko gaišti negalima.

Parengė A. Danilaitis